

Článek 21.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí je ukládá se ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Sb. z. a n. z 31. pros. 1920, část CXLIV.)

Výnos ministerstva sociální péče č. j. 467/F ze dne 21. ledna 1921 o provádění ustanovení § 2, odst. 2. pensijního zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.

K dotazu Svazu pensijních ústavů republiky Československé ze dne 17. ledna 1921, čís. 18, týkajícímu se ustanovení § 2, odst. 2. zákona o pensijním pojištění ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z a n., kterým bylo zavedeno placení příspěvků za osoby, uvedené v § 2, odst. 1., bod 1. a 7. připomíná ministerstvo toto:

1. Každý náhradní ústav jest povinen pojmouti do stanov ustanovení o zřízení vlastního fondu pro podporu potřebných nezaměstnaných. Příspěvků plynoucích do tohoto fondu podle § 2, odst. 2. použití jest v prvé řadě k podporování potřebných nezaměstnaných osob, za něž byly placeny.

Co se výše podpor týče, jest ministerstvo sociální péče toho mínění, že nelze je obmezovati výší příspěvků zaplacených za dotyčného jednotlivého zaměstnance.

2. Pokud jsou zaměstnanci, vyňati podle § 2, odst. 1., bodu 1. a 7. z pojistné povinnosti, pojištění podle bodu 2., odst. 1., čl. IV. pensijního zákona, jest část premií placenou zaměstnavatelem podle § 2, odst. 2. účtovat na ono pojištění, bylo-li uzavřeno aspoň na dávky zákonné, podle výše započitatelných služebních požitků (§ 3 zákona).

3. Ministerstvo sociální péče doporučuje Všeobecnému pensijnímu ústavu a náhradním ústavům pensijním, aby příspěvků dle § 2, odst. 2. nepožadovaly od zaměstnavatelů uvedených v § 2, odst. 1., bod 3.

Zákon ze dne 22. prosince 1920, čís. 689, kterým se mění některá ustanovení zákonů o pojištění dělníků pro případ nemoci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Jednotlivá ustanovení zákonův o pojištění dělníků pro případ nemoci (zákon z 30. března 1888, č. 33 ř. z., ve znění zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.) se mění a budou nadále zníti takto:

§ 3. Pojistná povinnost, stanovená v § 1, nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným ve službě státu, země, župy, okresu, obce, municipálního města nebo veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu jednoho roku.

§ 6. Předmětem pojištění označeného v § 1 jest poskytování nemocenských podpor, podpor šestinedělek a pohřebního. Na pojišťovacích dávkách budiž poskytováno aspoň: